

[Kim Behnke]

bejde med Fremskridtspartiet, penge, som det var aftalt skulle bruges til at nedbringe statens gæld, men som i et letsindigt forligsøjeblik blev bortgivet til dette formål.

Det er fortsat tilfældet, og derfor mener vi at have førstefødselsret til de 2 mia. kr. og har stadig væk den opfattelse, at de bedst og mest samfundsgavnligt bliver anvendt til en øjeblikkelig nedbringelse af statens alt, alt for store gæld. Det er ganske vist kun en dråbe i det store Atlanterhav, som gælden i øjeblikket udgør, men ikke desto mindre er det tvingende nødvendigt.

Fru Pia Larsen fra Venstre gav udtryk for, at ideen med fonden var, at man havde disse én gang for alle-bevillinger, og kom senere ind på, at de 200 mio. kr. ikke var tilfældigt valgt, for det var sådan cirka udtryk for, hvad man kunne forvente at 2 mia. kr. gav i renteafkast om året, sådan at de 2 mia. kr. fortsat var intakte.

Når man nu forhøjer beløbet fra 200 til 400 mio. kr., har det den helt naturlige konsekvens, at man kan lægge en lineal i kalenderen og sætte kryds ved den dag, de 2 mia. kr. er spist op, for 200 mio. kr. om året vil nogenlunde svare til, hvad man kunne få i afkast af de 2 mia. kr. Når man bruger det dobbelte af afkastet, betyder det, skulle jeg hilse og sige, at egenkapitalen, i dette tilfælde de 2 mia. kr., stille og roligt spises op. Og det »stille og roligt« er endda ganske hurtigt, når man bruger 400 mio. kr. om året og kun får de 200 mio. kr. i forrentning. Som årene går – det er simpel renteregning – vil renteafkastet heller ikke længe være 200 mio. kr., men tilsvarende mindre år for år.

Så dette forslag med de 400 mio. kr. betyder en afvikling af fonden. Det burde vi selvfølgelig i Fremskridtspartiet være tilfreds med, men ikke med, at pengene bruges på denne her måde. Vi har også den helt klare fornemmelse – jeg har ingen referencer, men vi har den klare fornemmelse, at det, der sker, er, at man vedtager dette lovforslag, så man overholder finanslovforslaget for 1993, og måske allerede fra 1994 eller 1995 kommer der så en post på finansloven, der hedder suppleringsafkast til VækstFondens kapital. Tiden vil vise, om jeg også i denne forbindelse får ret. Jeg har stærkt på fornemmelsen, at jeg gør det.

Vi er modstandere af dette her, og vi mener, at det, der skal til for at få vækst i dansk er-

hvervsliv, er lempelser og ikke tilskud. Tilskud er, som når man giver en narkoman narkotika: Der skal mere og mere til, og abstinenserne bliver værre og værre for hver gang, sprøjten har været der. Det samme er tilfældet med erhvervslivet. Erhvervslivet bliver gjort til tilskudsnarkomaner, og det skal man ikke gøre, man skal lempe vilkårene.

Det er ikke nogen løsning at helbrede narkomanerne ved at fylde mere narkotika i dem, men ved at få dem ud af det sociale miljø, de dårlige forhold, de lever under, og det samme er tilfældet med erhvervslivet. Erhvervslivet får vækst, erhvervslivet får fremgang, hvis man gør dets generelle forhold bedre, ikke ved at man giver tilskud.

Derfor skal vi afvise dette forslag, lige så vel som vi i sin tid afviste etableringen af selve fonden.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har lyst til at gøre et par bemærkninger. Den ene er i forbindelse med sigtet med lovforslaget. Sigtet med lovforslaget er netop, at vi skal blive bedre til at klare de store udfordringer også hos de små og mellemstore virksomheder. Vi har troen på, hr. Kim Behnke, at der her ligger et udviklingspotentiale, som også kan være med til at udvikle dansk erhvervsliv, således at dansk erhvervsliv kan tjene nogle penge hjem og man netop kan få de store underskud væk. Dermed kan man ikke sige, at der er modstridende opfattelser med hensyn til sigtet.

Den anden ting, jeg har lyst til at gøre en lille bemærkning om, er væksten og det med narkomanerne, som man her sammenlignede med. Jeg vil gerne sige, at jeg ser det lidt anderledes. Jeg ser det på den måde, at det drejer sig om, at man er med til at stimulere områder, som erhvervslivet ikke selv er i stand til at løfte. Og vi må indrømme, at der i disse krævende tider er behov for, at der gøres en større fælles indsats.

Der gøres mange indsatser i dag med hensyn til det danske erhvervsliv, men en af de væsentlige, en af dem, der er med til at give nye muligheder, er det, der ligger i VækstFonden. Der er masser af rådgivning og vejledning og andre ting, men der er også behov for, at der kommer nogle kroner til, så man kan udvikle nogle ting.